

[Rahbæk Møller]

at revisor har aflagt revisionsbesøg og fundet selskabets organisation forsvarlig. Hvis der ikke kommer nogen meddelelse om, at en revisor faktisk er tiltrådt, skal Aktieselskabs-Registeret udpege en revisor.

Det foreslås også, at Aktieselskabs-Registeret, når det bliver opmærksomt på uregelmæssigheder i et selskab, kan iværksætte en granskning af selskabets forhold. Det er en institution, der kendes fra England, og som har fungeret godt dér. Industriministeren oplyste under førstebehandlingen af L 184, at han arbejder med et sådant forslag, men det er altså nu indeholdt i den foreliggende pakke.

Endvidere foreslås det, at Aktieselskabs-Registeret i almindelighed skal fungere som tilsynsmyndighed for aktie- og anpartsselskaber. I dag har det kun denne myndighed over for fonde.

I øvrigt henvises til selve forslagene og bemærkningerne hertil for en nærmere gennemgang af de foreslåede ændringer.

Det er usædvanligt, at et oppositionsparti påtager sig at foreslå så omfattende ændringer, som det normalt opfattes som regeringens rolle at fremsætte.

Forlagsstillerne forestiller sig ikke, at det vil være muligt eller forsvarligt for Folketinget at færdigbehandle den foreliggende pakke i indeværende samling. Men vi har ønsket at få en første behandling og få udvalgsarbejdet påbegyndt, så behandlingen i næste samling kan være bedre forberedt. I forbindelse med udvalgsbehandlingen ville det være nyttigt, om udvalget kunne finde tid til et længere udvalgsmøde med deltagelse af embedsmænd til en detaljeret gennemgang af forslagene, som det er sædvanen ved særlig omfattende regeringsforslag. En sådan gennemgang ville utvivlsomt lette udvalgets arbejde betydeligt.

Med disse ord indstiller jeg forslagene til Tingets velvillige behandling.

Skriftlige redegørelser:

Redegørelse af 21/5 87 om det danske EF-formandskab.

(Redegørelse nr. R 25).

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Når Danmark pr. 1. juli 1987 overtager formandskabet for EF, er det fjerde gang, at Danmark sætter sig i formandsstolen.

Første gang var i 1973. Et iøjnefaldende emne var forhandlingerne om anden fase af en økonomisk og monetær union samt de økonomiske og politiske virkninger af olieprisforhøjelsen. Anden gang var i 1978, hvor formandskabet spillede en væsentlig rolle ved afslutning af de internationale handelspolitiske forhandlinger (Tokyo-runden), som blev påbegyndt under det første danske formandskab i 1973. Tredje gang var i 1982, hvor blandt andet EFs fiskeripolitik og forholdet til USA indtog en fremtrædende plads på dagsordenen.

Denne opregning er en god nøgle til at forstå de begrænsninger og muligheder, som ligger i udøvelsen af formandshvervet.

Begrænsningerne består først og fremmest i, at et medlemsland hverken kan eller skal varetage rent nationale interesser. Nogle medlemslande har ved enkelte lejligheder forsøgt dette, men er med rette blevet sat på plads af de øvrige medlemslande. Formandskabet består i at være en neutral opmand, der skal forene de forskellige synspunkter og arbejde frem imod et grundlag for beslutninger.

Under de tre tidligere formandskaber har Danmark iagttaget disse spilleregler. Det danske formandskab har ikke forsøgt at spille det nationale kort. Denne holdning har været respekteret af de øvrige medlemslande.

Regeringen agter også under det kommende formandskab at skelne klart mellem nationale interesser, som skal varetages af den danske delegation, og den neutrale formandsopgave.

En anden begrænsning ligger i, at adskillige emner automatisk står på dagsordenen for samarbejdet.

Det gælder for eksempel den mere rutinemæssige videreførelse af EF-samarbejdet, hvor blandt andet gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik og den fælles handelspolitik kræver dag-til-dag-beslutninger. I samme forbindelse kan nævnes den konkrete udmøntning af tidligere truffne politiske beslutninger i form af for eksempel politiske hensigtserklæringer, rammeprogrammer m.v., som efterfølgende giver sig udslag i forslag fra Kommissionen.